

บรรณานุกรม

ภาษาไทยหนังสือ

- เถาว์ลัย นันทาทวีวัฒน์. คำสอนวิชาการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชยศาสตร์-
และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ชงชัย สันติวงษ์. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มาร์เก็ตติ้ง-
มีเดีย, (ม.ป.ป.)
- ศรีอรุณ เรศานนท์. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : แผนกคำสอนของ
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- สมบูรณ์ ศรีสุพรรณดิษฐ์. การจัดการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ,
2518.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทย-
วัฒนาพานิช, 2517.
- _____. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา-
พานิช, 2521.
- สมพงษ์ จัยศิริ. งานบุคคลในอุตสาหกรรมขนาดย่อม. พระนคร : โรงพิมพ์กรมยุทธศึกษา-
ทหารบก, 2510.
- สุกิจ จุลละนันท์. "การบริหารบุคคลแผนใหม่" ใน การบริหารบุคคลในประเทศไทย.
หน้า 18 - 19. อมร รักษาสัตย์ และ โสรัจ สุจริตกุล, ผู้เรียบเรียง.
พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2505.

เอกสารอื่น ๆ

- มหาวิทยาลัย, ทบวง. กองวิทยาลัยเอกชน. รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน
ปีการศึกษา 2513 - 2519. กรุงเทพมหานคร : กองวิทยาลัยเอกชน
 ทบวงมหาวิทยาลัย, (ม.ป.ป.)
- _____. กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา
2520. กรุงเทพมหานคร : กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, (ม.ป.ป.)
- มยุรี จารุปาน. "ประชากรกับการศึกษา." วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
 11 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2520) : 53 - 73.
- มานิต บุญประเสริฐ. "บทบาทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาประเทศ."
วารสารวิทยาลัยการศา 1 (ธันวาคม 2522 - มีนาคม 2523) : 1-16.
- ไสว สุทธิพิทักษ์. "บทบาทวิทยาลัยเอกชนที่สนองในการพัฒนาประเทศ."
วิทยาลัยเอกชน 1 (ธันวาคม 2522 - กุมภาพันธ์ 2523) : 11-17.

สัมภาษณ์

- กุดเทล ไชยเศรษฐ์. อธิการวิทยาลัยเทคนิคสยาม. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2523.
- จำเนียร กิจเจริญ. อธิการวิทยาลัยแสงธรรม. สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2523.
- ทองเต็ม เสนาหลวง. หัวหน้าสำนักงานบริการการศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม. สัมภาษณ์,
 28 กุมภาพันธ์ 2523.
- แนม บุญสิทธิ. รองอธิการวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2523.
- ปกর্ণ ธรรมพิทักษ์. หัวหน้าสำนักอธิการ วิทยาลัยพายัพ. สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์
 2523.

ปัจจัย บุนนาค. อธิการวิทยาลัยการค้า. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2523.

สุริ บวรธนิต. รองอธิการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์
2523.

ภาษาอังกฤษ

Books

Beach, Dale S. Personnel: The Management of People at Work.

New York: The Macmillan Co., 1971.

California Institution of Technology. Appraising and Integrating
Employee Benefits. Calif : California Institution of
Technology Industrial Relation Section, 1956.

Chruden, Herbert J., and Sherman, Arthur W. Personnel Management.

Cincenati : South Western Publishing Co., 1968.

Davis, Ralph C. Fundamentals to top Management. New York: Harper
Brothers Co., 1951.

Mee, John F. Personnel Handbook. New York: Renold Press Co.,

1958.

Nigro, Felix B. Public Administration: Readings and Documents.

New York: Rinenhart Et Co., 1951.

Spriegel, William R.; Schulz, Echward; and Spriegel, William B. Element
of Suppervision. New York: John Wiley and Sons Inc., 1957.

Yolder, Dale. Personnel : Principles and Policies. Tokyo: Maruzen
Co., 1959.

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ให้ท่านกาเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

ชื่อสถาบัน.....

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส โสด สมรส
4. วุฒิสูงสุดเมื่อท่านเริ่มทำงานในสถาบันนี้.....
5. วุฒิสูงสุดของท่านในปัจจุบันนี้
 - เทาเดิม
 - สูงขึ้นจากเดิมเป็น.....
 - เพิ่มขึ้น คือ.....
6. อัตราเงินเดือนของท่านปัจจุบัน
 - 2,000 - 3,000 บาท 4,001 - 5,000 บาท
 - 3,001 - 4,000 บาท 5,001 - 6,000 บาท
 - สูงกว่า 6,000 บาท
7. ท่านทำงานในสถาบันนี้ติดต่อกันมาเป็นเวลา.....ปี
8. ปัจจุบันท่านทำงานด้าน
 - วิชาการ บริหาร
 - ทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร
9. ในกรณีที่ท่านทำงานด้านบริหารควบคู่ไปกับการสอนท่านได้รับค่าตอบแทนเฉพาะหรือไม่
 - ได้ ไม่ได้

10. ถ้าท่านมีชั่วโมงสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2522 นี้ ท่านสอนสัปดาห์ละ
.....คาบ (หมายเหตุ 1 คาบ เท่ากับ 50 นาที)

11. ท่านได้รับมอบหมายให้สอนวิชา ซึ่งตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่

ตรง

ไม่ตรง

12. นอกจากเงินเดือนประจำแล้วสถาบันแห่งนี้มีการจ่ายเงินเหล่านี้ให้ท่านหรือไม่

	จ่าย	ไม่จ่าย
12.1 เงินค่าสอนล่วงเวลา	☐	☐
12.2 เงินค่าสอนภาคฤดูร้อน	☐	☐
12.3 เงินค่าออกข้อสอบ	☐	☐
12.4 เงินค่าคุมสอบ	☐	☐
12.5 เงินค่าตรวจข้อสอบ	☐	☐
12.6 เงินรางวัลในการแต่งและเรียบเรียงตำรา	☐	☐
12.7 เงินค่าเบี่ยงเลี้ยงเดินทาง	☐	☐
12.8 เงินค่าที่พักค้างคืน	☐	☐
12.9 เงินค่าพาหนะ	☐	☐
12.10 เงินบำเหน็จ	☐	☐
12.11 เงินสะสม	☐	☐
12.12 เงินค่าเช่าบ้าน	☐	☐
12.13 เงินกู้	☐	☐
12.14 เงินยืม	☐	☐
12.15 เงินทุนการศึกษา	☐	☐
12.16 เงินช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร	☐	☐

	จ่าย	ไม่จ่าย
12.17 เงินช่วยเหลือการรักษาพยาบาล	☐	☐
12.18 เงินค่าครองชีพ	☐	☐
12.19 เงินโบนัส	☐	☐
12.20 อื่น ๆ โปรดระบุ.....		
13. สถาบันของท่านมีบ้านพัก ไว้บริการท่านหรือไม่		
☐ มี	☐ ไม่มี	
14. ทางสถาบันมีการจัดรถรับส่งท่านสำหรับการ เดินทางไป-กลับ ในการทำงานหรือไม่		
☐ มีประจำ	☐ ไม่มี	
☐ มีเป็นครั้งคราว		
15. ตามปกติท่านไปทำงานโดยวิธีใด		
☐ รถประจำทาง	☐ รถรับส่งของสถาบัน	
☐ รถยนต์ส่วนตัว	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
16. สถาบันของท่านมีสถานพยาบาลหรือไม่		
☐ มี	☐ ไม่มี	
17. ถ้ามีสถานพยาบาลมีในลักษณะใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)		
☐ มีเฉพาะแพทย์ประจำทุกวัน	☐ มีเฉพาะพยาบาลประจำบางวัน	
☐ มีเฉพาะแพทย์ประจำบางวัน	☐ มีทั้งแพทย์และพยาบาลประจำทุกวัน	
☐ มีเฉพาะพยาบาลประจำทุกวัน	☐ มีทั้งแพทย์และพยาบาลประจำบางวัน	
18. ทางสถาบันได้มีการจัดแพทย์มาตรวจสุขภาพแก่ท่านเป็นประจำหรือไม่		
☐ ไม่มี	☐ 2 ปีต่อครั้ง	
☐ ปีละ 1 ครั้ง	☐ มากกว่า 2 ปีต่อครั้ง	
19. สถาบันของท่านมีการทำประกันสุขภาพให้กับท่านหรือไม่		
☐ มี	☐ ไม่มี	

20. สถาบันของท่านจัดให้มีการสหนาการหรือไม่
- มี ไม่มี
21. สถาบันของท่านมีการส่งเสริมการศึกษาโดยอนุญาตให้ท่านลาศึกษาต่อ หรือหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่
- มี ไม่มี
22. สถาบันของท่านให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานสอนเพื่อช่วยส่งเสริมให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น ท่านคิดว่าเพียงพอหรือไม่ (บริการเหล่านี้ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ อักษรนำ เอกสารประกอบการสอน บริการของห้องสมุด บริการด้านเครื่องขยายเสียง เป็นต้น)
- เพียงพอ ไม่เพียงพอ
23. ในแต่ละปีการศึกษาท่านได้รับอนุญาตให้มัวเวลา (โดยไม่มีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบประจำปี) ประเภทใดบ้าง
- ลากิจ ลากลดบุตร
- ลาป่วย ลาอุปสมบท
- ลาพักผ่อน
24. จากสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ที่สถาบันของท่านจัดให้ ท่านพอใจในสวัสดิการประเภทใดบ้าง (โปรดระบุ 3 ประเภท)
1.
2.
3.
25. จากสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ที่สถาบันของท่านจัดให้ท่านไม่พอใจในสวัสดิการประเภทใดบ้าง (โปรดระบุ 3 ประเภท)
1.
2.
3.

26. ท่านต้องการสวัสดิการประเภทใดเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่สถาบันจัดให้ในปัจจุบัน
บ้าง (โปรดระบุ 3 ประเภท)

1.

2.

3.

27. จากเงินเดือนและสวัสดิการที่ท่านได้รับอยู่ในปัจจุบันทำให้ท่านคิดจะทำงาน ณ สถาบัน
นี้อย่างไร

ทำตลอกไป

ลาออก ถ้ามีทางเลือกอื่น

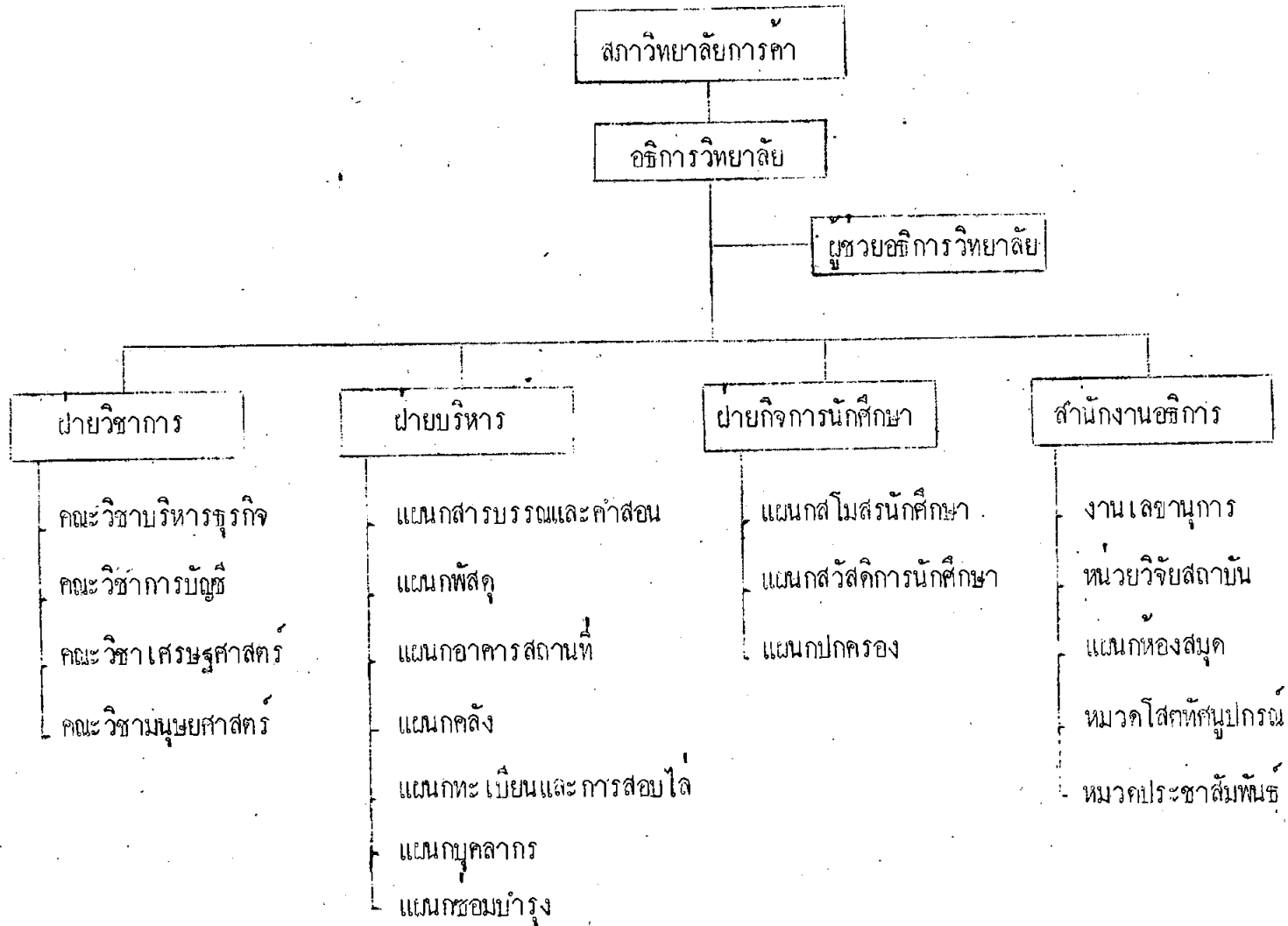
28. ขอเสนอแนะอื่นทางคานสวัสดิการ

.....

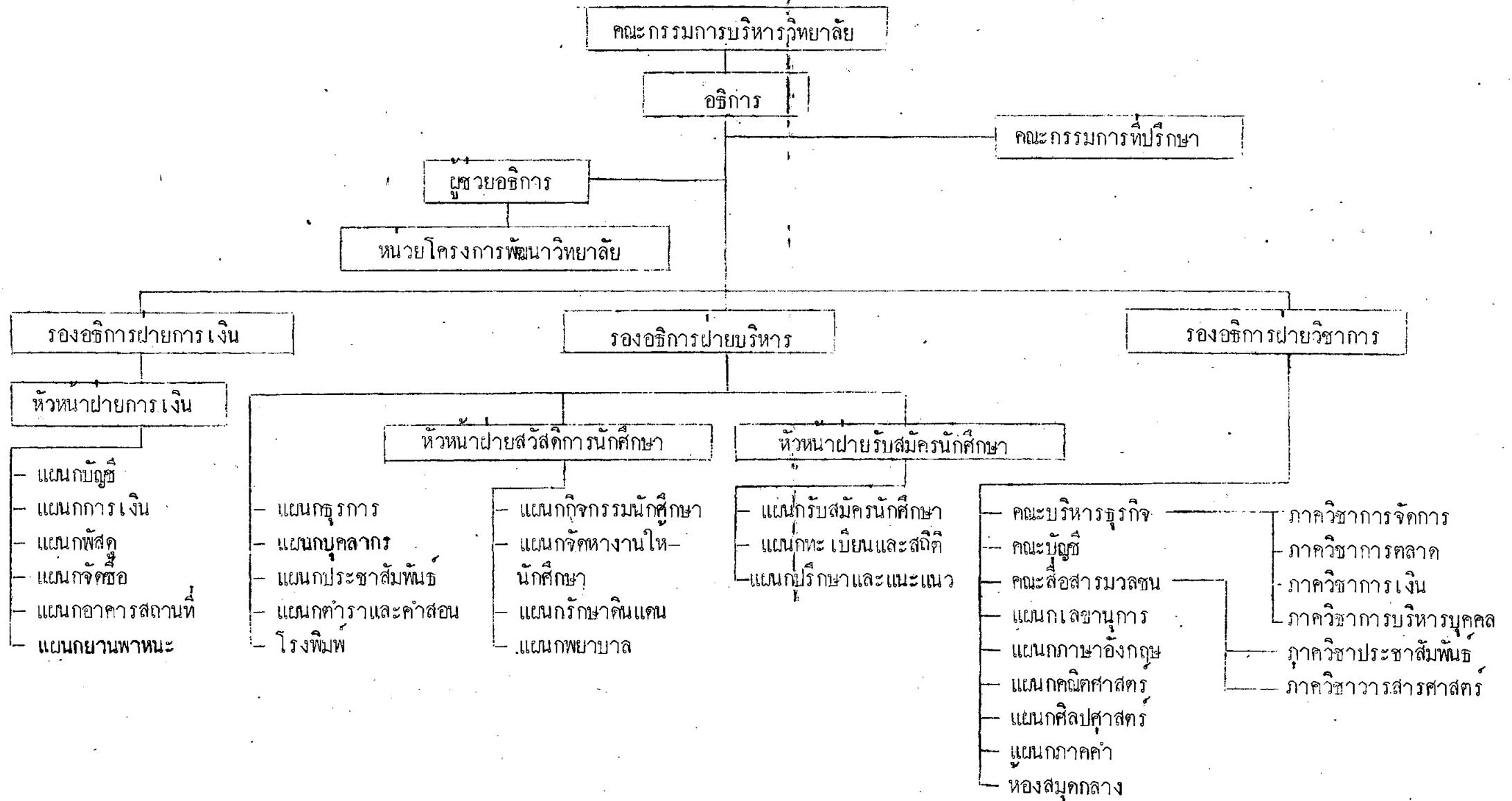
ภาคผนวก ข.

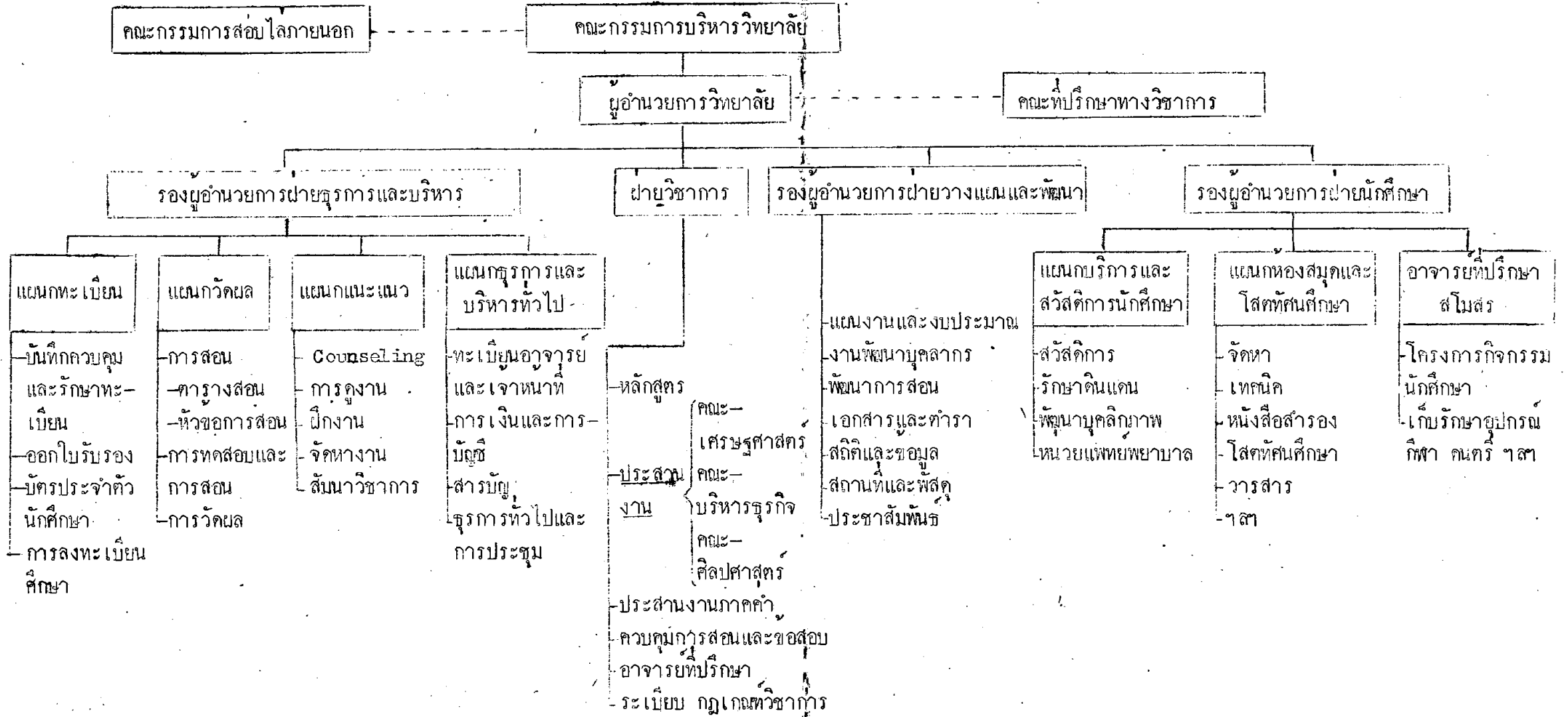
แผนภูมิการจัดองค์การบริหารภายในของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

แผนภูมิการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยการศา

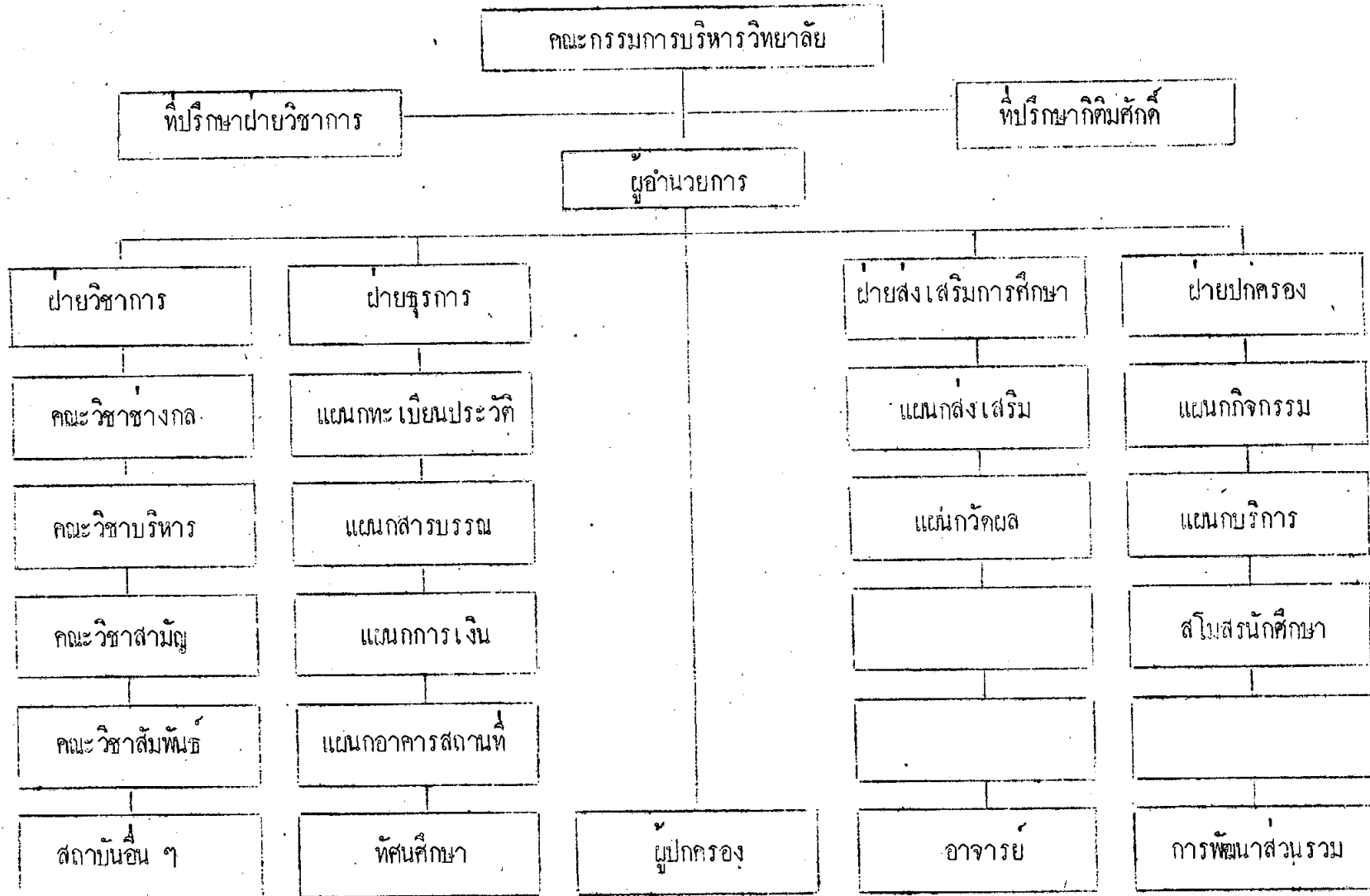

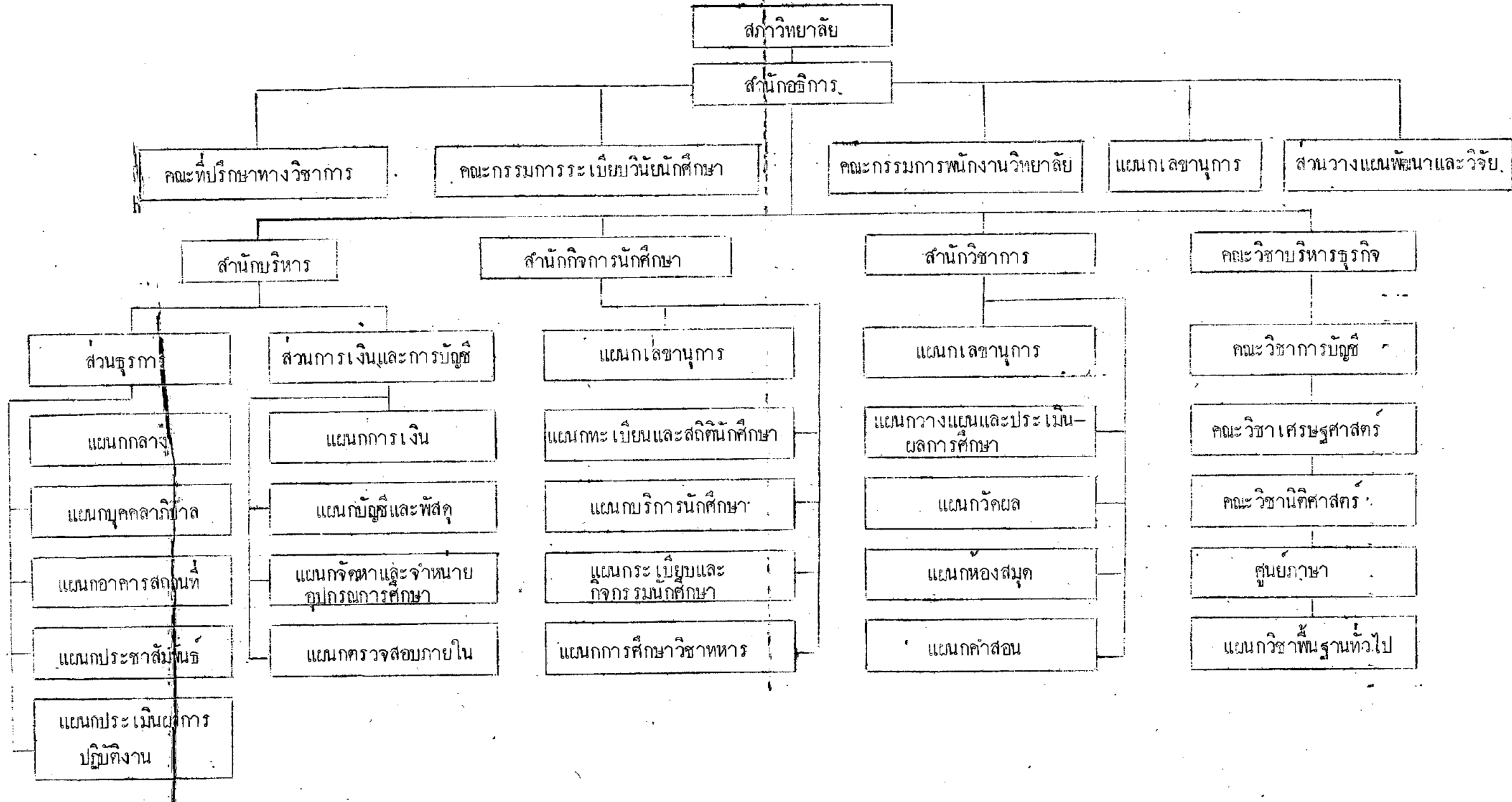
แผนภูมิแสดงการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยกรุงเทพ

แผนภูมิแสดงการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยเทคนิคสยาม

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

สำนักงานเลขานุการ

สำนักงานธุรกิจการเงิน

สำนักงานมาตรฐานวิชาการ

สำนักงานบริการการศึกษา

- แผนกสารบรรณ
- แผนกบุคลากร
- แผนกอาคารสถานที่และยานพาหนะ
- แผนกประชาสัมพันธ์

- แผนกการเงิน
- แผนกการบัญชี
- แผนกพัสดุครุภัณฑ์

- แผนกทะเบียน
- แผนกหลักสูตร
- แผนกวัดผลการศึกษา
- แผนกบริการที่ปรึกษาทางวิชาการ

- แผนกห้องสมุด
- แผนกกิจกรรมนักศึกษา
- แผนกสวัสดิการนักศึกษา
- แผนกการรักษาดินแดน
- แผนกตำราและเอกสาร
- แผนกวินัยและสังคมสังเคราะห์

- ทุนการศึกษา
- พยาบาล
- แนะแนว
- ติดตามผล
- จัดหางาน

คณะโปลีเทคนิค

คณะนิติศาสตร์

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

คณะวิทยาศาสตร์

สาขาวิชาโปลีเทคนิค หลักสูตร 3 ปี

สาขาวิชาโปลีเทคนิค หลักสูตร 2 ปี

- แผนกวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- แผนกวิชาวิศวกรรมโยธา
- แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- แผนกวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

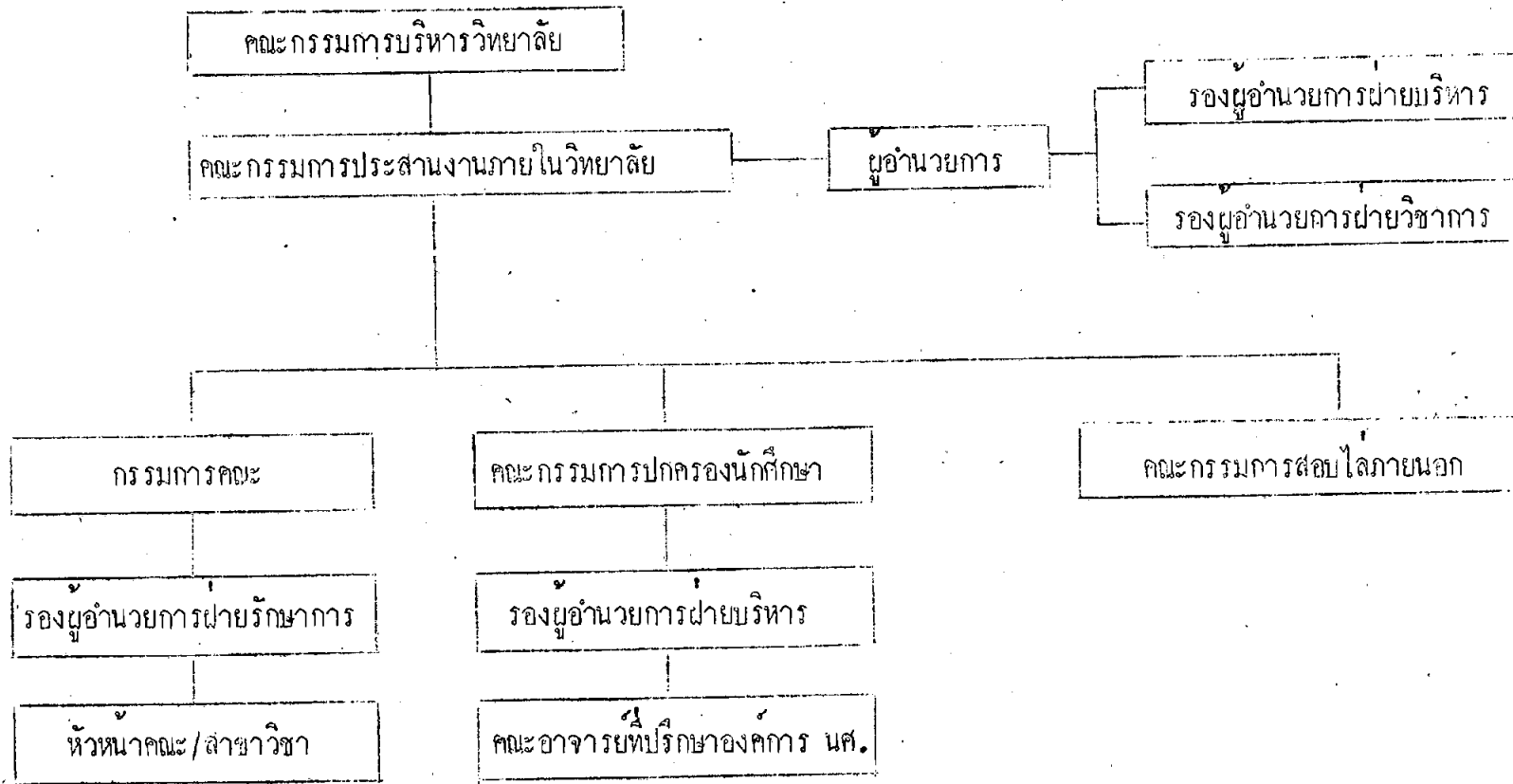
- แผนกวิชาช่างยนต์
- แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
- แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
- แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

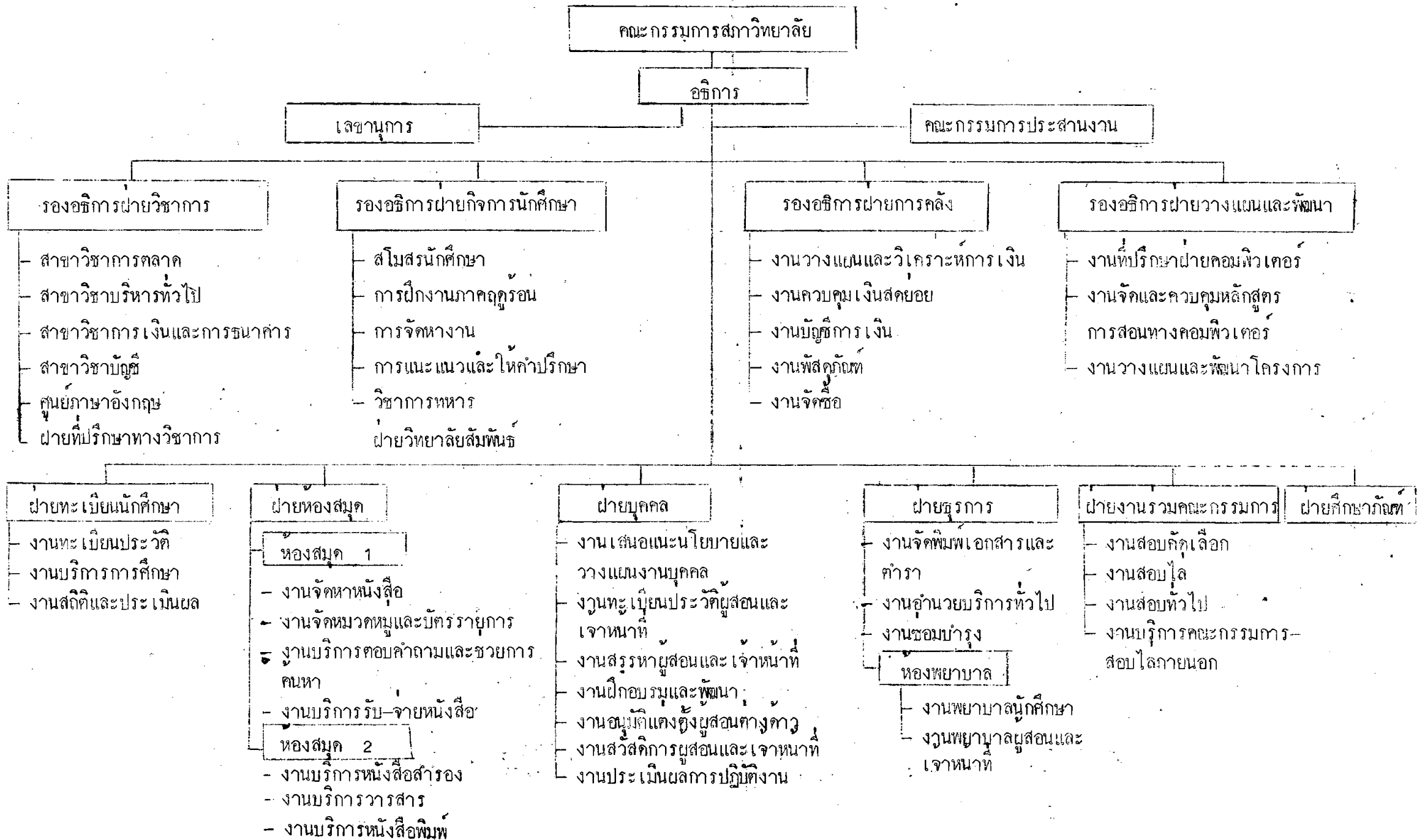
- แผนกวิชาการบัญชี (ระดับ ปวส. และปริญญา)
- แผนกวิชาการเงินและการธนาคาร
- แผนกวิชาบริหารธุรกิจ
- แผนกวิชาการตลาด (ระดับ ปวส. และปริญญา)
- แผนกวิชาเลขานุการ (ระดับ ปวส.)

- แผนกวิชาภาษาอังกฤษ
- แผนกวิชาภาษาไทย
- แผนกวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- แผนกวิชาสังคมศาสตร์

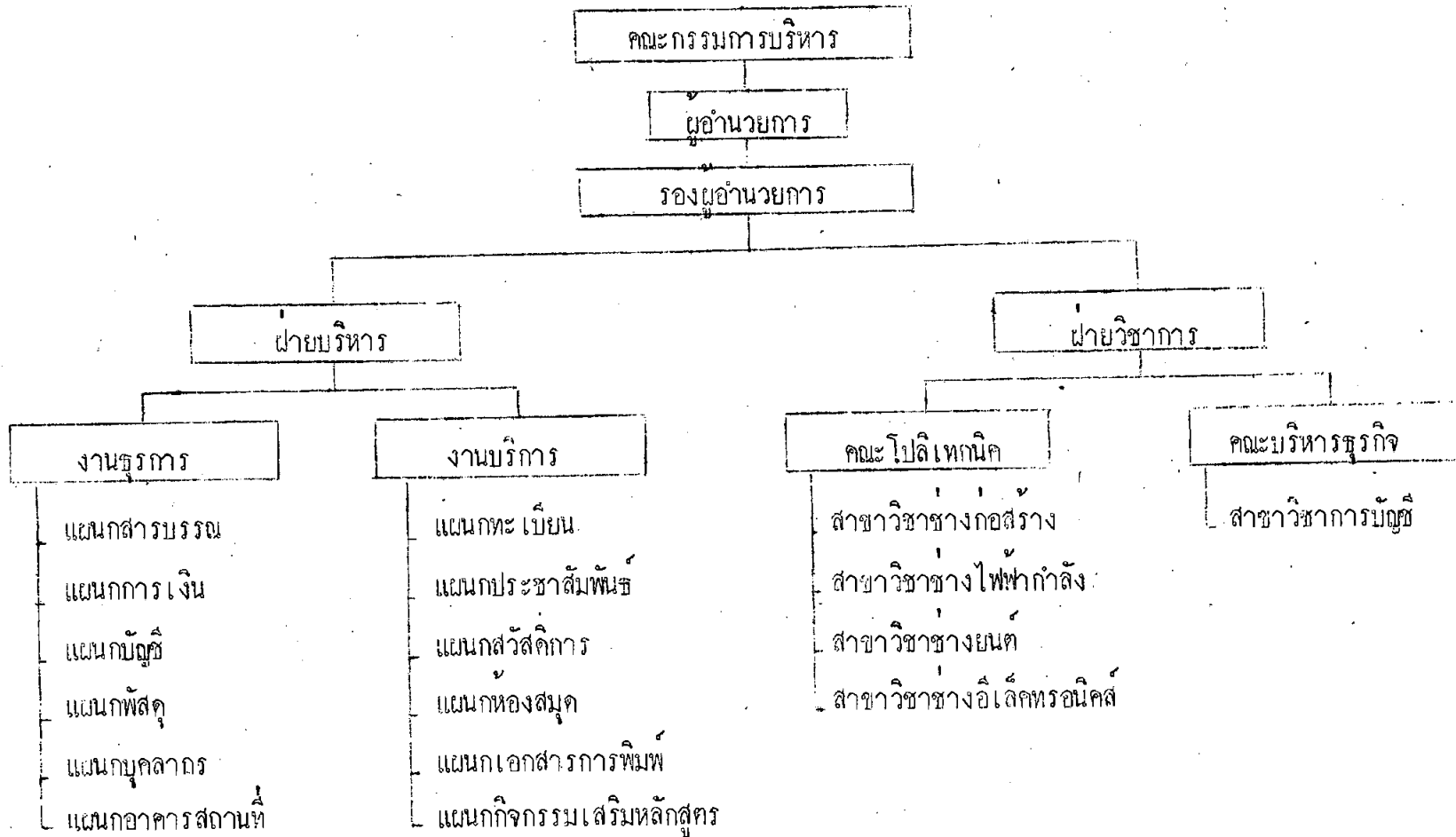
แผนภูมิแสดงการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุม

แผนภูมิแสดงการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยแสงธรรม

แผนภูมิแสดงการจัดองค์การบริหารภายในของวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ภาคผนวก ค.

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติ¹
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512

บรรดาบทกฎหมายและข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ให้วิทยาลัยเอกชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติและคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

¹ ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ 27 เมษายน 2522, เล่ม 96 ตอนที่ 63

"สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" หมายความว่า มหาวิทยาลัยสถาบันวิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่บุคคลจัดให้มีการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกชั้นรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"คณะกรรมการสถาบัน" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"กรรมการสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"สภาสถาบัน" หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"กรรมการสภาสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"ผู้บริหารสถาบัน" หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือผู้อำนวยการสถาบัน-

อุดมศึกษาเอกชน

"นักศึกษา" หมายความว่า ผู้มีความรู้สอยไลใดใดไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าซึ่งเข้ารับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(1) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(2) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม

(3) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์โดยเฉพาะ

(4) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย

กับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือ รัฐบาลต่างประเทศ

ในกรณีที่ยุ้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอน
ใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา 12 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เป็น

นิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 13 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อกำหนดนั้นอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
- (4) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และโครงการใช้จ่าย
- (5) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (6) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การศึกษาและ

การวัดผลการศึกษา

(7) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก

(8) การกำหนด เครื่องแบบ การแต่ง เครื่องแบบของนักศึกษาและการกำหนด

เครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(9) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(10) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการของคณาจารย์และ
เจ้าหน้าที่

(11) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กัยออกกฎทบวงกำหนดกิจการ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎทบวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา 9 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

- (1) มหาวิทยาลัย
- (2) สถาบัน
- (3) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 11 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินซึ่งใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดในกฎทบวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอดจากภาระสิทธิพันธกิจ ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

มาตรา 14 ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 13 และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 10 แล้วต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 15 ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขาวิชาใดก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานบริหาร
- (2) คณะ
- (3) บัณฑิตวิทยาลัย
- (4) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อ

ส่งเสริมวิชาการ

สำนักงานบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม

คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักเลขานุการ

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักเลขานุการ

มาตรา 17 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาใด และให้นำมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตามมาตรา 28 โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้ง เพื่อบริหารงานของวิทยาเขตสาขาก็ได้

มาตรา 18 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทยและต้องใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" แล้วแต่กรณีนำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ขอมงคัมภ์ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด 2

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการ-คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคนเป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสามคนต้อง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด เจาหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขาธิการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการหนึ่งคน

มาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ใหญ่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 22 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา 23 ประธานกรรมการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 24 ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา 25 คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน
- (2) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(4) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(5) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(6) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(7) ปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันมาตรา 26 ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำกรใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องของมาให้ขอเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำกรไปแล้ว ตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด 3

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 28 ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(1) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(2) กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(3) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (1) และ (2) รวมกันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งตาม (1) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่นายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนคนหนึ่ง เป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา 29 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28(2) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28(2) หรือ (3) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา 21 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 31 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา 29

(4) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามมาตรา 75

วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบันแล้วแต่กรณีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา 32 การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 33 สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกาย นักศึกษาด้วยก็ได้

(2) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน

(3) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(4) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัยสถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกว่าอย่างอื่น และภาควิชา

(5) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิชาเขตสาขา

(6) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ-

สถาบัน

(7) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(8) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ

ประจำปี

(9) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับ

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(10) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(11) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มีใครระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำภารกิจ ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำ มาตรา 23 และมาตรา 27 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครอง บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและมติที่สภาสถาบัน กำหนดหรือมอบหมายและจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบันต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย
มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ใดให้รองผู้บริหารสถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคนให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันไม่ได้มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบันเว้นแต่ได้รับแต่งตั้งจากสภาสถาบัน และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 38 ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (2) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคยเป็นศาสตราจารย์มาแล้ว หรือมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (3) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากงานหรือราชการ เพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยจำคุกโดยคำสั่งที่ขอบทบัญญัติกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 39 ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ขอบบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
- (2) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
- (3) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (4) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ขอบบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน
- (5) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในกิจการทั่วไป

(6) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรี

กำหนด

(7) รักษาวินัย และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(8) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมายและที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(9) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ มาตรา 40 การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงาน ในคณะมัธยมศึกษา สภานักเรียน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบ หรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 41 คณะจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา 42 อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีความรู้สอบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง
- (2) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (3) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้ยกไปหรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ
- (5) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ.

มาตรา 43 นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 42 แล้ว คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวยุติมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา 44 ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดก็ตามเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา 45 ในกรณีที่มีความจำเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติภารกิจด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง เป็นครูปฏิบัติการ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 46 ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

หมวด 4

ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา 47 ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	คุณวุฒิบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ค.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ในสาขาวิชาใดได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 48 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอนนั้น

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 49 สถาปนาขึ้นโดยความเห็นของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตในวิชาใดวิชาหนึ่งได้ดังต่อไปนี้

- (1) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา
- (2) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตร-

ปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวง

(3) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

มาตรา 51 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ-สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสถาบัน คณาจารย์ประจำ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญาและวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 52 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุในข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด 5

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา 53 ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วยเงินทุนประจำเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และเงินทุนหรือทรัพย์สินที่ได้มาภายหลัง

มาตรา 54 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา 53 เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) กองทุนทั่วไป
 - (2) กองทุนทรัพย์สินถาวร
 - (3) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
 - (4) กองทุนสงเคราะห์
 - (5) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต
- มาตรา 55 กองทุนทั่วไปได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

- (2) รายได้ตามมาตรา 60 (1) และ (3)
- (3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคสอง
- (4) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
มาตรา 56 กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ให้
ตามมาตรา 60 (2)

- (3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง
- (4) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของ
สถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 57 กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินประเดิมและทรัพย์สินของ
สถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้
ตามมาตรา 60 (2)

(3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง

(4) คอกมลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด
มาตรา 58 กองทุนสงเคราะห์ ใดแก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินของ
สถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้
ตามมาตรา 60 (2)

(3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง

(4) คอกมลกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำ
หรือการจัดพิมพ์ตำราเห็นจำเป็นแก่คณาจารย์ประจำเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
และการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและครอบครัว
ทั้งนี้ตามขอบบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา 59 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขึ้นเพื่อ
ประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนโดยให้จัดสรรจากรายได้
สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กันไว้ร้อยละหกสิบตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง

มาตรา 60 สถาบันอุดมศึกษา เอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(2) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่สถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(3) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน และ
รายได้อื่นของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 61 เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปีให้
สภาสถาบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุน
ทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบ
อนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ในกองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกันหลัง
จากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา 62 ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีงบดุลและงบ
การเปลี่ยนแปลงการเงินกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้
ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการ
การรับและจ่ายเงิน และสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงาน
พร้อมควยขอความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา 63 ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุลและงบการ
เปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว
ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุน-
ประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา 64 ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีสถาบันอุดม-
ศึกษา เอกชนทุกปี

มาตรา 65 ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีอำนาจตรวจสอบบัญชี เอกสาร
และหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนรวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจาก
กรรมการสถาบัน ผู้บริหารสถาบันหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 66 ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนรายงานผลของการตรวจสอบ
ต่อสภาสถาบันนับว่าสภาสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นได้จัดทำบัญชีงบดุลและงบการ เปลี่ยนแปลง

การเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับจ่าย
ในกองทุนประเภทต่าง ๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนต้องแถลงในรายงานเช่นนี้ด้วยว่าตนเห็น
วางบุคคลใดทำโดยถูกถวนควรพึงไถ่กว่าสำแดงให้เห็นฐานะของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง
ของกองทุนนั้น ๆ ที่เป็นอยู่ตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด 6

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 67 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเพื่อ
ตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเป็นไปตามข้อกำหนดและตาม
พระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
ที่ร้องขอ

มาตรา 68 การกระทำดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนต้องได้รับอนุญาต
จากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

- (1) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์
อื่นใดจากบุคคลใด เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละหาแสนบาท
- (2) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด
- (3) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ
- (4) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าของ
ทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(5) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(6) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่ง ไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา 69 ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 70 ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอนนอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา 71 ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 44 พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

มาตรา 72 ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริ เวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพพิศอก่อสุขภาพหรืออนามัย ไม่มั่นคงหรือมีเหตุอันอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่าง เวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา 73 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสถาบันผู้บริหารสถาบันคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สถานที่เพื่อการอัมมิชชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแก่กิจการของสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชน

มาตรา 74 เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไข

ที่กำหนดในกฎทบวง หรือการจ้การศึกษาศถาบันอุดมศึกษา เอกชนใดเสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(1) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร

(2) สั่งให้กัรับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชาเมื่อ

ไม่ปฏิบัติตาม (1)

(3) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา

(4) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

(5) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 75 เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไปหรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแกสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎทบวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแกสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา 89 วรรคสอง

(3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนเกินสอง เดือนติดต่อกันเว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(4) สถาสถาบัน กรรมการสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบ เอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา 76 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้วห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้อบรมหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา 77 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา 78 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อช้ชขาด

มาตรา 79 เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองได้ต่อไป หรือเมื่อผู้รับ-

ใบอนุญาตหรือจะดำเนินการของต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ
ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่ง เลิกการควบคุม และประกาศคำสั่ง เพิกถอนการควบคุม
ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนด เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และ
ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบัน-
อุดมศึกษา เอกชนให้แก่สภาสถาบัน โดยมีข้า

มาตรา 80 เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเห็นว่าสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชนที่ถูกควบคุม ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ควรให้ดำเนินการ
ต่อไป และมีเหตุสมควร เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้รายงาน
ให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน-
อุดมศึกษา เอกชนนั้นได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สถาบัน

มาตรา 81 ในกรณีที่จะมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชนตามมาตรา 74 (5) หรือมาตรา 80 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งมอบเอกสาร
เกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นให้แก่ทบวง-
มหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษา เอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบความวรรคหนึ่ง

มาตรา 82 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชนตามมาตรา 74 (5) หรือมาตรา 80 ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระ บัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น และให้
นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระ บัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้น-
ส่วนจำกัดและบริษัทจำกัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 83 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น

มาตรา 84 ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 85 เมื่อปรากฏว่า ผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน

(1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 มาตรา 42 หรือ มาตรา 43 แล้วแต่กรณี

(2) ดำเนินหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (3) หรือ (6) มาตรา 44 มาตรา 62 มาตรา 73 หรือมาตรา 76 หรือ ข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา-เอกชน

(3) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบันใบอนุญาตเป็นคณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือการอนุญาตให้ เป็นคณาจารย์ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษา-เอกชนได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 86 ผู้ใดเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา 85 แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่อีกได้ เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาต

หมวด 7

การเลิกและการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา 87 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการสถาบันอุดมศึกษา-
เอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการขอเลิกต่อรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีการศึกษา
ไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา 88 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนและผู้รับโอนต่อรัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตายให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน
แจ้งชื่อผู้รับโอนต่อรัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอนนั้น

มาตรา 89 ในกรณีตามมาตรา 87 หรือ มาตรา 88 ให้คณะกรรมการสถาบัน
มีอำนาจเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับโอน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาชี้-
แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณา
สั่งการตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ตามมาตรา 81
มาตรา 82 และมาตรา 83 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 90 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 91 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคหนึ่งต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 92 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 18 หรือฝ่าฝืนมาตรา 19 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 93 ผู้ใดกระทำความผิดเป็นกรรมการสภาสถาบันโดยไม่รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามมาตรา 28(2) หรือ (3) ของพระราชบัญญัติไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 94 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่งผู้บริหารสถาบันโดยที่รู้ว่าคุณตาคุณยายหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 ของพระราชบัญญัติไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 95 ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (3) หรือ (6) มาตรา 44 มาตรา 70 มาตรา 71 หรือมาตรา 72 ของพระราชบัญญัติไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 96 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสี่ ของพระราชบัญญัติไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 97 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 68 ของพระราชบัญญัติไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 98 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา 69 ของพระราชบัญญัติไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 99 ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิดตามมาตรา 68 หรือมาตรา 69 ให้ถือว่ากรรมการสถาบันและผู้บริหารสถาบันทุกคนต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย หรือเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา 100 ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 73 หรือ มาตรา 76 ของพระราชบัญญัติไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 101 ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เชื้อมิวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้

หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตร-
บัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าใครกระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ
ที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง-
หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 102 ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า "สถาบัน" ไว้หน้าชื่อในการดำเนินกิจการ
โรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ ชื่อบริษัท ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสาร
อย่างอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการโรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เลิกใช้คำดังกล่าวภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะ
เวลาดังกล่าวนั้นมิให้นำมาตรา 18 และมาตรา 19 มาใช้บังคับ

มาตรา 103 ใบบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย-
เอกชน พ.ศ. 2512 ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไปและให้
ถือว่าเป็นใบบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 104 ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนด
ที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติใน
พระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตาม
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 105 ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย-
เอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตาม
พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เป็นคณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการควบคุม-
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถานสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมี
การแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 106 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร สถาบัน คณะจารย์ และเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. ไทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชน ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคงและเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ง
กฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 102*

ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน
และประกาศกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง
(กฎหมายคุ้มครองแรงงาน)

วัตถุประสงค์

กำหนดมาตรฐานในการใช้แรงงานของนายจ้าง ในเรื่องเวลาทำงาน เวลาพัก วันหยุด วันลา ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด สวัสดิการ ค่าชดเชย ค่าใช้แรงงานหญิงและเด็ก

กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทนเมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือตาย เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งเรื่องกองทุนเงินทดแทน

เริ่มใช้บังคับ วันที่ 16 เมษายน 2515

ขอบเขต

1. บังคับ ในงานที่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ
2. ไม่บังคับ ในงานเกษตรกรรม ซึ่งใดแก่ งานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างตลอดปี (แต่ยังบังคับเรื่องการจ่ายค่าจ้าง และการจ่ายเงิน-ทดแทน)
3. ไม่บังคับ แก่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น
4. ไม่บังคับ นายจ้างในส่วนที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน (1, 2)

* คัดลอกมาจากหนังสือ จากคำปราศรัยของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เนื่องในวันแรงงานแห่งชาติ 2518 เกี่ยวกับสาระสำคัญของกฎหมายแรงงาน
หน้า 20 - 44.

ประเภทลูกจ้าง

1. ลูกจ้างประจำหมายถึง ลูกจ้างที่จ้างไว้เป็นการประจำ
2. ลูกจ้างชั่วคราวหมายถึง ลูกจ้างที่จ้างไว้ไม่ประจำ ทำงานเป็นครั้งคราว เป็นการจร หรือตามฤดูกาล (2)

สิทธิลูกจ้างชั่วคราว

1. ลูกจ้างชั่วคราวที่ทำงานเกิน 120 วันไปแล้ว (โดยรวมวันหยุดวันลา คอย) ตั้งแต่วันที่ 21 เป็นต้นไป มีสิทธิตามกฎหมายนี้เช่นเดียวกับลูกจ้างประจำ (75)
2. ถ้านายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างชั่วคราวเสียก่อนครบ 120 วัน เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิตามกฎหมายนี้ ให้นับเวลาทำงานทั้งสองตอนรวมเข้าด้วยกัน (75)
ตามประกาศ นายจ้างตอปฏิบัติในเรื่อง 1 - 15 ดังต่อไปนี้

1. เวลาทำงานปกติ ให้กำหนดเวลาทำงานปกติไม่เกิน ดังนี้

1. งานอุตสาหกรรม สัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง
2. งานขนส่ง วันละ 8 ชั่วโมง (ห้ามทำงานล่วงเวลา เว้นแต่อธิบดีกรม-
แรงงานอนุญาต)
3. งานอาจเป็นอันตรายตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (เช่น งานไต่ดิน
ไต่หน้า ในถ้ำ งานเกี่ยวกับความร้อนจัด เย็นจัด เป็นต้น) สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง (ห้ามทำ
ล่วงเวลา)
4. งานพาณิชยกรรมหรืองานอย่างอื่น สัปดาห์ละ 54 ชั่วโมง (3)

2. เวลาพัก

1. ให้มีเวลาพัก (ภายใน 5 ชั่วโมงนับแต่เริ่มทำงาน) วันละไม่น้อยกว่า
1 ชั่วโมง
2. นายจ้างกับลูกจ้างอาจตกลงให้พักไม่น้อยกว่าครั้งละ 20 นาที แต่รวม
กันแล้วไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงก็ได้

3. เวลาพักไม่ต้องมี ถ้าเป็นงานที่ต้องทำติดต่อกันไปโดยลูกจ้างยินยอมหรือ
งานฉุกเฉินที่จะหยุดมิได้ (6)

3. การทำงานเกินเวลาทำงานปกติและค่าล่วงเวลา

1. ถ้าเป็นงานที่จะต้องทำติดต่อกันไป และหยุด จะเสียหายแก่งาน หรือ
เป็นงานฉุกเฉินจะหยุดมิได้ จะให้ทำงานเกินเวลาทำงานปกติได้ (11)
2. เพื่อประโยชน์แก่การผลิต การจำหน่าย การบริการ จะให้ทำงานเกิน
เวลาทำงานปกติได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงานแล้ว (4)
3. ถ้าให้ลูกจ้างทำงานเกินกำหนดเวลาทำงานปกติ ให้จ่ายค่าล่วงเวลา
ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของค่าจ้าง ตามชั่วโมงที่ทำเกิน (34)
4. ถ้าให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติในวันหยุด ให้จ่ายค่าล่วงเวลา
เป็นสามเท่า ของค่าจ้าง ตามชั่วโมงที่ทำเกิน (42)
5. ถ้ากำหนดจ่ายค่าล่วง เวลาสูงกว่าที่กำหนดให้เป็นไปตามนั้น (44)
6. ลูกจ้างต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับค่าล่วงเวลา คือ ลูกจ้าง
ซึ่งมีอำนาจทำแทนนายจ้าง ในการจ้าง ลักจ้าง วินิจฉัยข้อร้องทุกข์ ให้บำเหน็จ
ลงโทษ เลิกจ้าง และลูกจ้างในงาน ขบวนการจัดรถไฟ งานขนส่ง งานเปิดปิดประตูน้ำ
งานอำนวยการรับน้ำ งานเผาศถานที่ และงานนอกสถานที่ ซึ่งไม่อาจกำหนดเวลาทำงาน
แน่นอนได้ แต่นายจ้างจะให้ก็ได้ (36)

4. การหยุดประจำสัปดาห์

1. ให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์ในวันใดก็ได้ สัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 1 วัน
(7)
2. ในงานบางอย่าง เช่น โรงแรม ขนส่งในป่า งานในที่ทุรกันดาร
ประมง คัญเพลิง เป็นต้น นายจ้างกับลูกจ้างอาจตกลงล่วงหน้าให้สะสมและเลื่อนไป
หยุดเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องอยู่ภายใน 4 สัปดาห์ (7)

3. ถ้ากำหนดหยุดไม่แน่นอน ต้องแจ้งล่วงหน้า 3 วัน และแจ้งให้พนักงาน
ตรวจแรงงานทราบภายใน 7 วัน นับแต่ประกาศกำหนด (8)

5. การหยุดตามประเพณี

ให้วันหยุดตามประเพณี ปีละไม่น้อยกว่า 13 วัน โดยรวมวันที่ 1 พ.ศ.
คือ วันแรงงานแห่งชาติด้วย ถ้าตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้เลื่อนเป็นวันถัดไป (9)

6. การหยุดพักผ่อนประจำปี

เมื่อลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบหนึ่งปี ขอหยุดพักผ่อนประจำปีปีละ
ไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน นายจ้างจะต้องกำหนดให้หยุด แต่จะตกลงกันเลื่อนไปรวม
หยุดในปีอื่นก็ได้ (10)

7. การทำงานในวันหยุด และค่าทำงานในวันหยุด

1. ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด ให้จ่ายค่าทำงานในวันหยุดไม่น้อยกว่า
1 เท่า ของค่าจ้าง (39) ถ้าลูกจ้างนั้นไม่ได้รับค่าจ้างในวันหยุด ให้จ่ายไม่น้อยกว่า
2 เท่า ของค่าจ้างตามชั่วโมงที่ทำ (40)

2. ถ้ากำหนดจ่ายสูงกว่า ก็ให้เป็นไปตามนั้น (44)

3. ลูกจ้างซึ่งมีอำนาจ ทำแทนนายจ้างในการจ้าง ลดค่าจ้าง วินิจฉัยข้อ
ร้องทุกข์ให้บำเหน็จ ลงโทษ เลิกจ้าง (ตามกฎหมาย) ไม่มีสิทธิได้รับค่าทำงานในวัน-
หยุด นอกจากนายจ้างตกลงจ่ายให้ (43)

8. ลาป่วย

เมื่อลูกจ้างลาป่วยปีละไม่เกิน 30 วัน จะต้องให้ลาได้โดยให้ค่าจ้างด้วย
ถ้าลา 3 วันขึ้นไป จะให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองแพทย์ด้วยก็ได้ (12)

9. ลากลอค

1. เมื่อลูกจ้างหญิงมีครรภ์คลอด (เพิ่มจากวันลาป่วยทั่วไป) ไม่เกิน 60 วัน จะต้องอนุญาตให้
2. ถ้าลูกจ้างหญิงทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 180 วัน ให้ลาโดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 30 วัน
3. ถ้าลาครบแล้วยังทำงานไม่ได้อีก ให้ลาอีกได้ 30 วัน โดยไม่ได้อาจ้าง
4. ก่อนหรือหลังคลอด ถ้ามีใบรับรองแพทย์แสดงว่าทำงานเดิมไม่ได้ จะต้องพิจารณาเปลี่ยนงานให้เป็นการชั่วคราวตามควร (18, 19)

10. คาง้าง

1. ถ้างานมีลักษณะ คุณภาพ และ ปริมาณอย่างเดียวกัน ต้องจ่ายคาง้างเท่ากัน (รวมทั้งค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุดด้วย) ไม่ว่าลูกจ้างจะเป็นชายหรือหญิง (26)
2. ต้องจ่ายคาง้าง ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำ ตามที่กระทรวงมหาดไทยจะประกาศกำหนด โดยจะลดประโยชน์เดิมของลูกจ้างลงมิได้ (ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องคาง้างขั้นต่ำ ฉบับที่ 4, 5)
3. ต้องจ่ายคาง้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตามประเพณี และหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ ลูกจ้างประจำ (เว้นลูกจ้างรายวัน รายชั่วโมง และตามผลงานเฉพาะวันหยุดประจำสัปดาห์) (32)
4. ต้องจ่ายคาง้างในวันหยุดแก่ลูกจ้าง ที่ไปปฏิบัติงานที่อื่นไม่น้อยกว่าคาง้างในวันทำงานปกติ ในระหว่างเดินทาง (37)
5. ต้องจ่ายคาง้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปี แก่ลูกจ้างประจำที่ถูกลูกจ้างตามส่วนที่มีสิทธิ แต่ลูกจ้างนั้นต้องไม่มีความผิดตามที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ด้วย เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ เป็นต้น (45)

6. ต้องจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้างประจำที่ลาป่วยไม่เกินกำหนด (35)

7. ถ้านายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ผู้รับเหมาช่วงผลักดันไปตลอดสาย ถึงผู้รับเหมาชั้นต้นทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้าง คาลวงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน เงินทดแทน และค่าชดเชย อันจะต้องจ่ายแก่ลูกจ้างทุกคน ของผู้รับเหมาชั้นต้น และผู้รับเหมาช่วงทุกคน (ป.103, (7))

11. สวัสดิการ

1. จักใ้มีน้ำ หองน้ำ สวม บริการปฐมพยาบาล การรักษาพยาบาล ดังนี้

(63, 64)

นายจ้างที่มีลูกจ้าง	จักใ้มีไม่น้อยกว่า								
	น้ำสะอาด/ท	หองน้ำ/ท	สวม/ท	บ้จัดปฐมพยาบาล/ท	หองรักษาพยาบาล/หอง	สถานพยาบาล/แห่ง	พยาบาล/คน	แพทย์/คน	ยานพาหนะ/คัน
เกิน 10 คน				1					
ไม่เกิน 15 คน	1	1	1	1					
ไม่เกิน 40 คน	1	1	2	1					
ไม่เกิน 80 คน	2	1	3	1					
เกิน 80 คน ทุก ๆ เศษ 50 (เศษเกิน 25 ถือเป็น 50) เพิ่ม	1	1	1						
200 ขึ้นไป				1	1		1	1	
1,000 ขึ้นไป				1		1	2	1	1

ปัจจัยในการปฐมพยาบาลมี.....รายการ เช่น ยาแดงใส่แผล ยาแก้ปวดหัวตัวร้อน เป็นต้น

12. คาสชคเซย

1. ถ้าเลิกจ้างลูกจ้างประจำ ต้องจ่ายคาสชคเซยให้ เว้นแต่การจ้างที่มีกำหนดไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามนั้น หรือยังอยู่ระหว่างทดลองงานที่มีกำหนดไม่เกิน 180 วัน หรือลูกจ้างที่ทำผิดตามที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนด คือ ทุจริตต่อหน้าที่ จงใจทำให้นายจ้างเสียหาย ฝ่าฝืนข้อบังคับระเบียบหรือคำสั่ง ละทิ้งหน้าที่สามวันทำงานติดต่อกัน ประมาทเลินเล่อให้นายจ้างเสียหายร้ายแรง รับโทษจำคุก (46, 47)

2. อัตราคาสชคเซยให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้าง (อัตราสุดท้าย) ของจำนวนวันดังนี้ (46)

- ก. ทำงานครบ 120 วัน แต่ไม่ครบ 1 ปี จ่าย 30 วัน
- ข. ทำงานครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี จ่าย 90 วัน
- ค. ทำงานครบ 3 ปีขึ้นไป จ่าย 180 วัน

13. ประสบนันตรายหรือเจ็บป่วย

1. เมื่อลูกจ้างประสบนันตรายหรือเจ็บป่วย นายจ้างต้องจัดให้การปฐมพยาบาล หรือการรักษาพยาบาลให้เท่าที่จำเป็น (64)

2. เมื่อลูกจ้างซึ่งประสบนันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างแจ้งการประสบนันตรายต่อพนักงานเงินทดแทน ภายใน 15 วัน นับแต่ทราบ และให้ลูกจ้างยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน (48, 49)

3. ถ้าลูกจ้างตายเนื่องจากการทำงาน ให้ผู้มีสิทธิต่อไปยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทน คือ บิดา มารดา สามีภริยา บุตรอายุต่ำกว่า 18 ปี บุตรเกิน 18 ปีที่กำลังศึกษาหรือที่ทุพพลภาพ จิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ (50)

4. ถ้าลูกจ้างตายเนื่องจากการทำงานไปแล้ว 48 ชั่วโมง ยังไม่มีผู้มีสิทธิขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้น (53)

5. เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย หรือการยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทน หรือปรากฏว่ามีอาการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือตายเนื่องจากการทำงาน ให้พนักงานเงินทดแทนสอบสวนโดยไม่ชักช้า แล้วพิจารณาส่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ฝ่ายลูกจ้าง แต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ใดภายใน 30 วัน ถ้ายังไม่เห็นด้วยอีก มีสิทธินำคดีสู่ศาลภายใน 30 วัน (56, 57, 60)

14. เงินทดแทน

1. เงินทดแทนคือ ค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล และค่าทำศพ (2)

2. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือตาย เนื่องจากการทำงานให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เป็นอัตราร้อยละ 50 - 60 ของค่าจ้างรายเดือนโดยเฉลี่ย ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยพนักงานเงินทดแทนจะสั่งให้นายจ้างกับฝ่ายลูกจ้างจะตกลงจ่ายเป็นคราวเดียว หรือรายระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่จะหักส่วนลดเกินร้อยละ 4 ไม่ได้ (54)

3. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน นายจ้างต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น ไม่เกิน 20,000 บาท โดยพนักงานเงินทดแทนจะสั่งให้จ่าย แต่จ่ายทันทีเมื่อฝ่ายลูกจ้างร้องขอ (52/1-2)

4. เมื่อลูกจ้างตายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพ 3 เท่าของค่าจ้างรายเดือน ซึ่งไม่น้อยกว่า 1,500 บาท ไม่เกิน 5,000 บาท โดยพนักงานเงินทดแทนจะสั่งให้จ่าย (52/3)

5. นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทน เพราะเหตุเนื่องจากลูกจ้างเสพเครื่อง-
 กองของเมาจนไม่สามารถครองสติได้ จงใจให้ตนเองหรือผู้อื่นประสบอันตราย หรือยอม
 ให้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย โดยพนักงานเงินทดแทนจะเป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยไม่
 ต้องให้จ่าย (55)

6. เงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (62)

15. เงินสมทบ

นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป
ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2516 เป็นต้นไป (แม้ภายหลังมีลูกจ้างไม่ถึง 20 คนก็ตาม)
มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบแก่งกองทุนเงินทดแทน ตามอัตราที่กำหนดไว้

อัตราเงินสมทบที่จะเพิ่มหรือลด ขึ้นอยู่กับอัตราการสูญเสียโดยเฉลี่ยของ
นายจ้างแต่ละคนย้อนหลังไป 3 ปี (3)

เมื่อนายจ้างใดจ่ายเงินสมทบให้แก่งกองทุนเงินทดแทนแล้ว ถ้าลูกจ้างประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วย หรือตาย เนื่องจากการทำงาน นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทน
แก่งกองทุนเงินทดแทนจะจ่ายให้แทน (16)

การจ่ายเงินสมทบมีข้อยกเว้น ดังนี้ .-

1. นายจ้างซึ่งประกอบกิจการเพาะปลูก หรือประมง และไม่ม้งานลักษณะ
อื่นเป็นอยู่ควย (2)

2. นายจ้างซึ่งได้ทำสัญญาประกันเงินทดแทน ไว้กับบริษัทประกันภัยก่อน
วันที่ 11 มิถุนายน 2516 ไม่เกิน 7 วัน หรือในวันที่ 11 มิถุนายน 2516 และได้
ส่งสำเนาสัญญาประกันต่อสำนักงานกองทุนเงินทดแทน ภายใน 3 วัน ทั้งนี้เพียงจนกว่า
จะสิ้นสุดสัญญาประกัน แต่ต้องไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2516 (3)

3. การรถไฟ การท่าเรือ การโทรศัพท์ หรือโทรคมนาคม การผลิตหรือ
การจำหน่ายพลังงานหรือกระแสไฟฟ้าแก่ประชาชน การประปา การผลิต หรือการกลั่น
น้ำมันเชื้อเพลิง และโครงการจัดกองทุนสงเคราะห์ และสวัสดิการอื่น ๆ แก่งพนักงาน
ลูกจ้างอยู่แล้ว (1, 2)

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุภา จารุประกร สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาบัณฑิต
สาขาการธนาคารและการเงิน จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย ปีการศึกษา 2519 ปัจจุบันทำงานเป็นอาจารย์ประจำคณะวิชาเศรษฐศาสตร์
วิทยาลัยการศา